

Závěrem shrňme, že vztah mezi advokátem a klientem je vztahem sui generis v oblasti závazkového práva. Vztahem svého druhu je nejen ze své podstaty, ale také z pohledu subjektů, které v něm vystupují. Na jedné straně advokát, tedy osoba právnicky vzdělaná, odborně fundovaná a zkušená a na druhé straně klient, který bývá pravým opakem advokáta, co se týče oblasti práva. Jde o vztah, jehož obsah nemá rozměr pouze ekonomický, ale má i široký právní rámec, který je nutno respektovat, jakož i vyšší principy etické, které prostupují tímto vztahem od jeho počátku až k jeho konci.

Podoba soudobého advokáta, tak jak je chápán ve společnosti, není obrazem ničeho hezkého. Z veřejného mínění si lze dovolit tvrdit, že advokát je považován za člověka lživého, hamižného, který využívá problému druhých a z jejich problému kořistí v podobě tučných palmárních odměn. Druhá strana mince, na které je vykreslen obraz situací, ve kterých advokát v hluboké noci pracuje, aby dostal svým závazkům a dodržel lhůty ve prospěch klienta, kdy navštěvuje klienta např. ve vazební věznici často i o svátcích, kdy se snaží vyhovět klientovi a upravit v jeho prospěch obecný právní názor, často i na hranici jeho morálních vlastností, nikdy ovšem contra legem, tyto situace bývají neodkryty a mince tak leží pouze na jedné straně, na té, která popisuje zejména odměnu advokáta. I přes tyto názory, navzdory negativnímu přístupu veřejnosti k advokátům, stále vznikají nové a nové vztahy, jejichž předmětem je poskytování právních služeb. Je to dáno tím, že poskytování právních služeb nemůže provádět každý, tedy je potřeba si uvědomit výjimečnost této činnosti a ekonomickým přístupem dovodit závěr, že cokoliv výjimečného nebývá zpravidla laciné. Vše ostatní je už jen věcí odhodlanosti hájit svá práva a zájmy.

Práva a povinnosti, která vznikají ve vztahu mezi advokátem a klientem tak, jak byla popsána v této práci jsou pouze určitým rámcem, do kterého musí být zakomponovány další nuance, které jsou ovšem již dány konkrétním vztahem s ohledem na jeho odlišnosti a specifika. Nevystupuje zde ani zdaleka pouze právní problematika daného vztahu, ale je kladen i důraz na mezilidské vztahy mezi advokátem a klientem, tedy vztah mezi dvěma lidmi. Od těchto skutečností se částečně odvíjí výklad práv a povinností advokáta. V žádném případě se ovšem nelze odchýlit od nejhlubší podstaty tohoto vztahu, od samého jádra věci, kterým je ochrana zájmů klienta. Závěrem zbývá dodat, že budou-li advokáti vykonávat svou profesi v souladu s právními předpisy, které pro ně byly vytvořeny, etické kodexy nevyjímaje, a na druhé straně, budou li klienti ve vztahu k advokátovi naslouchat a řídit se jeho pokyny, vznikne mezi nimi jistá harmonie, která povede k lepšímu chápání institutu advokacie ve společnosti.